

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1940 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 48

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- Α. Ν. 2203. Περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐνίων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—1939 κλπ. 1
Α. Ν. 2204. Περὶ δασικῆς φορολογίας. 2
Α. Ν. 2209. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ χορηγήσεως ἄλλας διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν διατάξεων. 3

Διατάγματα

- Περὶ συνθέσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ταχυδρομικῶν ἐνσήμων. (Ἀναδημοσίευσis). 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2203. 1940

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ἐνίων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1938—1939 κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας τοῦ οἴκον. ἔτους 1938—39 ἀναγραφείσαι πιστώσεις ὑπὸ κεφ. 3 ἄρθρ. 1, 2 κεφ. 4 ἄρθρ. 1, 2, κεφ. 4δὲς ἄρθρ. 4, κεφ. 5 ἄρθρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6 κεφ. 8 ἄρθρ. 1, 2 κεφ. 9 ἄρθρ. 1, 2, 6, 7 χαρακτηρίζονται, ἀδιαφόρως χρόνου ἐκτελέσεως, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν, ὡς ἐξόδα οἴκον. ἔτους 1938—39 κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1555 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 6254, μεταφερομένων εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἔτους 1938—39 τῶν κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους τούτου παραμεινάντων ἀδιαθέτων ὑπολοίπων τῶν ἀνωτέρω πιστώσεων.

Εν Αθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν.
ΣΠΕΝΤΖΑΣ, ΣΤ. ΠΟΥΛΥΖΟΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΗ. ΠΑΠΑ-
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ,
Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2204. 1940

Περὶ δασικῆς φορολογίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Πίναξ διατιμῆσεως.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ πίναξ διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων, βάσει τοῦ ὁποίου ὀρίζεται καθ' ἑκάστον δασοπονικὸν ἢ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος τὸ μίσθωμα διὰ τὰς καρπώσεις ἐκ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων, ἐφόσον τοῦτο κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δὲν ὀρίζεται ἄλλως, καὶ ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος (δικαίωμα) διὰ τὰς καρπώσεις ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν καὶ κτημάτων κυροῦνται κατ' ἔτος διὰ Β. Δικαιώματος, ἐκδιδομένου προτίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου, δασῶν, καὶ ἀναγράφει κατὰ δασικὰς περιφερείας ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενας τὴν τιμὴν τῶν δασικῶν προϊόντων δι' ἑκάστον δασοπονικὸν ἔτος, καθοριζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς χονδρικής πωλήσεως τῶν δύο προηγουμένων δασοπονικῶν ἐτῶν εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς.

2. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου ρητίνης παραγομένης ἐντὸς ὁλοκλήρου τῆς ρητινευτικῆς περιόδου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης ἢ ἀναγραφομένη εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ρητινευτικῆς περιόδου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Καθορισμὸς καὶ καταβολὴ μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα ἐκ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων τὸ εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως ἀναγραφόμενον μίσθωμα καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα δύο δασοπονικὰ ἔτη ἐπιτευχθέντων μισθωμάτων ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ.

2. Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων ἐπιβάλλεται δημόσιος δασικὸς φόρος ἀνερχόμενος μετὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου εἰς τὰ ἐξῆς ποσοστὰ τῆς τιμῆς τοῦ πίνακος διατιμῆσεως.

α) Εἰς 14 ο)ο προκειμένου περὶ παντὸς εἶδους τεχνικοῦ ξύλου (ξύλειας) θαδίου, ρητίνης, κατράμης, φλοιοῦ καὶ δασικῶν φυτῶν.

β) Εἰς 10 ο)ο προκειμένου περὶ ξυλανθράκων, καυσόξυλων καὶ θάμνων.

γ) Εἰς 11 ο)ο προκειμένου περὶ πάντων τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς φύλλα, ἄνθη, καρποί, κῶνοι καὶ σπέρματα,

δαφικός και δεφικός ρούς, κηλίδες, φυτόχωμα, καστανόχωμα, σχινόχωμα κλπ.

Άρθρον 3.

1. Το μίσθωμα της εκ δημοσίων δασών, μερικώς δασοσκεπών εκτάσεων και μη πεδίων χαρτολισμένων απολήψεως δασικών προϊόντων ως και ο δημόσιος δασικός φόρος διά την εκ μη δημοσίων δασών ή κτημάτων αποκλειστικώς δασικών προϊόντων καταβάλλεται υπό του λαμβάνοντος την άδειαν υλοτομίας, ονομαζομένην έφεξης εις τον παρόντα νόμον άδειαν, εκ απλοτύπου εισπράξεως προσαγομένου εις την εκδίδουσαν την άδειαν υλοτομίας δασικήν άρχην. Η άδεια αυτή χρησιμεύει ως δικαιολογητικόν της ενεργουμένης υλοτομίας και μεταφοράς.

2. Προκειμένου περί μη δημοσίων δασών ή κτημάτων, κατ' εξαίρεσιν των εν τη προηγουμένη παραγράφω του παρόντος άρθρου οριζόμενων, επιτρέπεται, όπως δι' άπαντα ή τινά των δασικών προϊόντων, ο κατά το προηγούμενον άρθρον του παρόντος νόμου επιβαλλόμενος δημόσιος δασικός φόρος, αντί να καταβάλληται κατά την έκδοσιν της άδειας υλοτομίας, βεβαιούται και καταβάλλεται κατά δασικάς ιδιοκτησίας ή δασικάς περιφερείας εις το τέλος του δασοπονικού έτους.

Διά τιαύτην βεβαίωσιν και καταβολήν του φόρου, ο υποκείμενος εις φορολογίαν δασοκτήμων (κύριος, νομέυς, κάτοχος, επικαρπωτής, επιφανειούχος, επί εταιριών και νομικών προσώπων το νομικόν πρόσωπον, επί συνεταιρισμού δασοκτημόνων ο πρόεδρος του συνεταιρισμού, επί ανηλίκων ή νομικώς άπηγορευμένων ο έπίτροπος, κηδεμών ή αντιλήπτωρ κλπ.) έφείλει πρό της έναρξεως εκάστου δασοπονικού έτους να επιδώσῃ προς τον αρμόδιον δασάρχην αίτησιν. Τήν αίτησιν ταύτην ο δασάρχης υποβάλλει το ταχύτερον προς το Υπουργείον Γεωργίας μετά της γνώμης αυτού επί αυτής. Η έγκρισίς ή μη της αίτησεως άπόκειται εις την έλευθέραν κρίσιν του Υπουργού Γεωργίας. Ωσαύτως ο Υπουργός Γεωργίας δύναται και άυτεπαγγέλτως, άνευ αίτήσεως του εις φορολογίαν υποκειμένου δασοκτήμονος, ν' άποφασίσῃ περί εφαρμογής της παρούσης παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Άποφασισθείσης υπό του Υπουργού Γεωργίας της εφαρμογής της παρούσης παραγράφου, ο φόρος δέν καταβάλλεται κατά την έκδοσιν της άδειας υλοτομίας, αλλά διά δηλώσεως του υποκειμένου εις φορολογίαν, επιδιδομένης ή έγχειριζομένης προς τον αρμόδιον δασάρχην εντός του πρώτου μηνός του δασοπονικού έτους του επομένου του έτους καθ' ο υλοτομήθησαν ή παρήχθησαν τα φορολογητέα δασικά προϊόντα.

Η δήλωσις δέον να περιέχῃ επακριβώς άπάσας τὰς παραχθείσας ποσότητας δασικών προϊόντων και τον αναλογούντα επί αυτών φόρον. Δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας καθορισθήσεται λεπτομερέστερον ο τύπος και το περιεχόμενον της δηλώσεως.

Ο έλεγχος των επιδοθεισών δηλώσεων ως και των μη δηλωσάντων ή ανακριβώς δηλωσάντων υποχρέων ενεργείται παρ' έπιτροπής έλέγχου αποτελουμένης:

α) Έκ του δασάρχου της περιφέρειας, εις ήν εύρίσκεται το δάσος ή κτήμα.

β) Έκ του οικονομικού εφόρου της περιφέρειας, εις ήν εύρίσκεται το δάσος ή κτήμα. Είς ήν περίπτωσιν το δάσος ή κτήμα έμπίπτει εις την περιφέρειαν πλειόνων οικονομικών εφοριών, ο οικονομικός έφορος ορίζεται υπό του Υπουργού Γεωργίας και

γ) Έξ ενός δημοσίου υπαλλήλου, ερζόμενου υπό του Υπουργού Γεωργίας.

Της έπιτροπής προεδρεύει ο κατά βαθμόν ανώτερος δασάρχης ή οικονομικός έφορος, χρέη δε γραμματέως αυτής εκτελεί εν των δασικών οργάνων, ορίζόμενον υπό του δασάρχου.

Αι άποφάσεις της έπιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, εις περίπτωσιν δέ καθ' ήν δέν ήθελεν έπιτευχθῇ τοιαύ-

τη λαμβάνεται υπό όφιν ο μέσος όρος των υπό των μελών αυτής καθοριζόμενων ποσών.

Η άποφασίς της έπιτροπής κοινοποιείται διά δημοσίου όργάνου προς τον υποχρέον φορολογούμενον, όπως εντός αναγκραπτικής προθεσμίας εύκωσι ημερών από της κοινοποιήσεως εύναται νά άσκήσῃ ένστασιν επιδιδομένην ή έγχειριζομένην εις τον αρμόδιον δασάρχην. Η ένστασις εκδικάζεται υπό της κατά το άρθρον 38 του κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων εκδικαστικής έπιτροπής ένστάσεων, της όποιας κατ' εξαίρεσιν, δύναται νά μετάσχουσιν ως δεύτερον μέλος εις των επιθεωρητών δασών, ως τρίτον δέ μέλος εις των δασοκτημόνων, ορίζόμενοι υπό του Υπουργού Γεωργίας.

Η εκδικαστική έπιτροπή των ένστάσεων άποφαινεται όριστικώς και άμετακλήτως, εκτός αν ο διά της άποφάσεως αυτής προσδιοριζόμενος δημόσιος δασικός φόρος υπεράβαινῃ τὰς 100.000 δραχμάς, όποτε επιτρέπεται έφεσις εκδικαζομένη υπό της εκδικαστικής έπιτροπής έφέσεων του νόμου 5116, συμπληρουμένης κατ' εξαίρεσιν προκειμένου περί δημοσίων δασικών φόρων δι' ανώτερου δασικού υπαλλήλου, οριζόμενου υπό του Υπουργού Γεωργίας.

Αι ισχύουσαι διατάξεις επί των ένδικων μέσων των ένστάσεων και έφέσεων, ως και επί των εκδικαστικών έπιτροπών ένστάσεων και έφέσεων του κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων και του νόμου 5116, εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και ως προς εκδικάζειν των κατά τον παρόντα νόμον ένδικων μέσων, ένστάσεως και έφέσεως, του φόρου δασικών προϊόντων.

Διά Β. Διαταγμάτων, προτάσει του Υπουργού Γεωργίας εκδιδόμενων, δύναται νά κανονίζονται λεπτομερέστερον τὰ της εκδόσεως άδειών υλοτομίας, τὰ της μεταφοράς των παραγομένων δασικών προϊόντων, τὰ της υποχρεώσεως των δασοκτημόνων και υλοτόμων προς τήρησιν ώρισμένων ειδήλων καταχωρίσεως των παραγομένων και μεταφερομένων δασικών προϊόντων, τὰ της άμοιβής της κατά την παράγραφον ταύτην έπιτροπής έλέγχου ως και πάσα άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Ωσαύτως δι' άποφάσεων των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας δύναται νά κανονίζονται λεπτομερέστερον τὰ των δηλώσεων των υποχρέων εις την καταβολήν του φόρου δασοκτημόνων και τὰ του έλέγχου αυτών, τὰ της λειτουργίας και εργασιών εν γένει της έπιτροπής έλέγχου των δηλώσεων, τὰ της βεβαιώσεως και εισπράξεως του κατά την παράγραφον ταύτην δασικού φόρου ως και πάσα έτέρα σχετική λεπτομέρεια.

Εν περιπτώσει εκπροθέσμου υποβολής της σχετικής δηλώσεως καταλογίζεται ο φορολογούμενος με προσαύξισιν 10 ο)ο επί του εκπροθέσμως καταβλήθέντος φόρου.

Εν περιπτώσει ανακριθείας της δηλώσεως ο φορολογούμενος καταλογίζεται με προσαύξισιν 30 ο)ο επί του ποσού καθ' ο επί ελαττον κατεβλήθη ο φόρος.

Εν περιπτώσει παραλείψεως ο φορολογούμενος καταλογίζεται με προσαύξισιν 50 ο)ο επί του ποσού του φόρου ούτινος παρέλειψε την δήλωσιν

Εν περιπτώσει εκπροθέσμου και ανακριβούς δηλώσεως αι ως άνω καθοριζόμεναι προσαυξήσεις επιβάλλονται άθροιστικώς.

Εκτός των περί ών προβλέπουσιν αι προηγούμεναι περιπτώσεις προσαυξήσεων, εις δασοκτήμονα παραλείψαντα νά δηλώσει ή καταβάλῃ εκπροθέσμως τον δημόσιον δασικόν φόρον δύναται ν' άπαγορευθῇ δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας πάσα δασική κάρπωσις.

Άρθρον 4.

1. Το εις το δημόσιον καταβαλλόμενον μίσθωμα καυσόξυλων και ξυλανθράκων εκ δημοσίων δασών αυξάνεται κατά 10 ο)ο του άρχικού μισθώματος προκειμένου περί έτησίας έκασοτε παρατάσεως της έννομιάσεως, χορηγουμένης μετά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου είτε εφάπαξ είτε τμηματικώς.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἀξήσῃ περαιτέρω τὸ μίσθωμα τοῦτο μέχρις ἐτέρων 10 ο)ο.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὐξήσις ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίου δασικοῦ φόρου ξυλανθράκων καὶ καυσόξυλων παραγομένων πρὸς ἐμπορίαν ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν δι' ἑκάστον ἔτος ἡ τμήμα αὐτοῦ, χορηγουμένης μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου παρατάσεως τοῦ ἀρχικῶς ἐγκριθέντος χρόνου πραγματοποιήσεως. Ὁ χρόνος οὗτος πραγματοποιήσεως, ἐφόσον δὲν καθορίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς ἐγκρινούσης τὴν ὑλοτομίας ἡ κάρπωσης ἀρχῆς εἶναι ἐν ἔτος. Ὡς τοιοῦτον ἔτος θεωρεῖται εἴτε τὸ δασοπονικὸν ἔτος, καθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἐγκρίσις ἢ τὸ ἀμέσως ἐπομένον τοιοῦτον ἢ 12 μῆνες ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως. Ὁρίζεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ὑλοτομία διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸν δασάρχην ὑποβαλλομένης ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως. Ταύτης μὴ ὑποβαλλομένης τὸ ἔτος τοῦτο ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου. Ἐὰν ἡ ὑλοτομία ἡ κάρπωσις διατίθεται διὰ δημοπρασίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γεν. Διοικητοῦ, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ὑλοτομία ἢ ἡ κάρπωσις, ὡς ἐτήσιος χρόνος πραγματοποιήσεως αὐτῆς ἐν ἔτος μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατακυρώσεως.

3. Τὸ συνολικὸν ποσοστὸν τῶν ἐπιβαλλομένων καὶ συνεισπραττομένων μετὰ τοῦ κυρίου δασικοῦ φόρου προσθέτων φόρων ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀπολαμβανομένων ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων ὑπὲρ κοινοτήτων, ὑδραυλικῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων, γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων, τοπικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας, ἀγροφυλακῆς ἢ οἰουδὴποτε ἄλλου κοινωφελούς νομικοῦ προσώπου ἢ σκεποῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 50 ο)ο τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου. Ἐφόσον τὸ ἄθροισμα τῶν ὡς ἄνω ποσοστῶν προσθέτων φόρων ἢ εισφορῶν ὑπερβαίνει τὰ 50 ο)ο τοῦ ὡς ἄνω δημοσίου δασικοῦ φόρου, τότε ἑκάστον τῶν ποσοστῶν τούτων μειοῦται κατ' ἀνάλογίαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας πρὸς θεσθαίωσιν δασικῆς ἀρχῆς ὥστε τὸ ἄθροισμα αὐτῶν νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 50 ο)ο τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως νόμου.

4. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἐκ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ δύναται νὰ καταβάλλεται κατὰ ἐβούλησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀδεία, μέχρι 30 ο)ο τοῦλάχιστον τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ φόρου, τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ καταβάλλομένου κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἀδειῶν καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως νόμου.

Δόση ἀμφισβητουμένης κυριότητος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπὶ ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς δόση ἀμφισβητουμένης κυριότητος, ἐὰν μὲν τὸ δάσος τελῇ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα κατὰ τὰς περὶ ὑλοτομίας ἢ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν κειμένας διατάξεις, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν κατοχὴν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται ὁ ἀντίστοιχος δημοσίου δασικὸς φόρος.

Φόρος καὶ μίσθωμα εἰς καέντα δάση.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ δασικὰ προϊόντα ἐκ καέντων μὴ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καταβάλλεται διπλοῦς δασικὸς δασικὸς φόρος, διὰ δὲ τὰ δασικὰ προϊόντα ἐκ καέντων δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἀσκαί ἀνεγνωρισμένον κλασματικὸν δίκαιον τρίτος, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀσκούντος τὸ ἀνεγνωρισμένον κλασματικὸν τοῦτο δίκαιον καταβάλλομενον μίσθωμα καθορίζεται διπλάσιον τοῦ ἐν τῷ πίνανι διατιμήσεως ἀναγραφομένου.

2. Ἐὰν ὁ δασοκτήμων μὴ δημοσίου δάσους ἢ ὁ ἀσκῶν τὸ ἀνεγνωρισμένον κλασματικὸν δίκαιον ἐπὶ δημοσίου δάσους ἢ ἔσταν ἐφαρμόσει πρὸς τῆς πυρκαϊᾶς ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς δασικῆς

ἀρχῆς ὑποδειχθέντα εἰς αὐτὸν προληπτικὰ ἀντιπυρρικά μέτρα, ὡς διανοεῖν ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἀραιώσεις, κηπεύσεις, θαμνεύσεις, φρυγανεύσεις κλπ., τότε δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ἐπιθεωρητοῦ καὶ συμβουλίου δασῶν νὰ μειοῦται ὁ ὡς ἄνω διπλάσιος δασικὸς δασικὸς φόρος ἢ μίσθωμα μέχρι τῶν ἐν τῷ πίνανι διατιμήσεως καθοριζομένων ἀπλῶν τοιούτων.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διπλοῦ δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος ὁ μὲν ἀπλοῦς φόρος δὲν εισάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀλλὰ κατατίθεται ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ δανείων διὰ τὴν λήψιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων ἢ ἐγέργειαν ἀναδασώσεων ἢ κατασκευῶν δασικῶν δρόμων εἰς τὸ καὲν μὴ δημόσιον δάσος, τὸ δὲ ἀπλοῦν μίσθωμα εισαγόμενον εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν, διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν δρόμων εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικὰ συμπλέγματα. Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ δι' ὅλα τὰ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου κατατεθειμένα, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 176 τοῦ νόμου 4173)1939 «περὶ δασικοῦ κώδικος», ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ παρομοίας αἰτίας χρηματικὰ ποσά.

4. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσης καέντων δημοσίων δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις περὶ καρπώσεως δημοσίων δασῶν εἴτε κατόπιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ δημοπρασίας ἐπὶ καταβολῇ ὅμως εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοῦλάχιστον ἀπλοῦ μισθώματος, δυναμένου ν' αὐξήθῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμήσεως καθοριζομένου. Ἡ ὑπὲρ τὸ ἀπλοῦν μίσθωμα, κατόπιν ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἐπιτυγχανομένη χρηματικὴ πρόσσδος, εισάγεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν καὶ διατίθεται διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκτέλεσιν προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν δρόμων εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικὰ συμπλέγματα.

Ρητίνη.

Ἄρθρον 7.

Τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β.Δ. τῆς 21-2-39 «περὶ ρητινέυσεως δασῶν» ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου ρητίνης μὴ δημοσίων δασῶν δύναται ν' ἀντικαταστήσωσι κατ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις κατὰ περιφέρειας μιᾶς ἢ πλείονων κοινοτήτων συνεταιρισμοὶ τῶν οἰκείων δασοκτημῶν τῆς περιφέρειας ταύτης. Ἡ ὡς ἄνω ἐνοικίασις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ ὀρίζοντος τὸ ἐνοίκιον κατόπιν ἢ καὶ ἄνευ δημοπρασίας, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ἐπιθεωρητοῦ καὶ συμβουλίου δασῶν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πάντοτε τῶν κεκαυνομένων ἐγγυήσεων.

Βαλανίδια, κεράτια, κάστανα.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ δημοσίου δασικὸς φόρος διὰ τὰ μεταφερόμενα βαλανίδια ἢ κεράτια τὰ προσερχόμενα ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων καταβάλλεται εἴτε εἰς τὸ τελωνεῖον κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων εἴτε ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς δι' ἐκδόσεως ἀδείας, ὅσας τε πρόκειται περὶ μεταφοράς διὰ ξηρᾶς, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῆς τιμῆς τοῦ πίνακος διατιμήσεως τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφοράς.

2. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν συλλεγόμενα βαλανίδια καὶ κεράτια εἰσπράττεται μίσθωμα κατόπιν ἐνοικιάσεως τούτου κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας προκειμένου περὶ ρητίνης, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συλλογὴ αὕτη εἶναι κεκτημένη κλασματικὸν δίκαιον τρίτων, ὅποτε τὸ κατὰ τὸν πίνακα διατιμήσεως καθοριζόμενον

μισθώμα εισπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀμέσως προηγούμενης παραγράφου.

3. Ἡ συλλογὴ καὶ μεταφορὰ ἡμέρων κεραιῶν ὡς καὶ ἡμέρων ἢ ἀγρίων καστάνων προσερχομένων ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων καὶ προσωριζομένων εἴτε δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν συλλεγόντων εἴτε πρὸς ἐμπορίαν εἶναι ἀτελεῖς.

4. Ἡ συλλογὴ βαλανιδίου ἄρχεται τὴν 1ην Αὐγούστου ἐκαστοῦ ἔτους, ἀστυνομικαὶ δὲ δασικαὶ διατάξεις ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ καὶ συμβουλίου δασῶν δύνανται νὰ καθορίσουν κατὰ χώρον, χρόνον καὶ τρόπον τὴν συλλογὴν ταύτην ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν συλλογῆς, ἀποξηράνσεως καὶ ἀποθηκεύσεως αὐτοῦ.

Κ α υ σ ό ξ υ λ α.

Ἄρθρον 9.

1. Πᾶς ξυλώδης ὄγκος ἐν ξηρᾷ ἢ χλωρᾷ καταστάσει, ὁ ὁποῖος λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἰδους ἢ οἰκονομικῶν τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ξυλεῖα, χαρακτηρίζεται ὡς καυσόξυλα. Τὰ δὲ ἐπὶ λεπτοῦ κλώνου ἢ κορμοῦ κλαριά, οἱ θάμνοι χωρὶς κορμὸν καὶ τὰ φρύγανα χαρακτηρίζονται φορολογικῶς καὶ δασοπονικῶς ὡς θάμνοι ἢ κλαριά.

2. Τὰ ἀτελῶς συλλεγόμενα καὶ μεταφερόμενα καυσόξυλα, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἐπομένου ἀρθρου, ἐφόσον μεταφέρονται εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων ἐκ περιφερειῶν ἄλλων κοινοτήτων ἢ δήμων, ὑποβάλλονται κατὰ ζύγιον εἰς τέλος δύο δραχμῶν, ἡ εἴσπραξις τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ διατίθεται καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος εἴτε δι' ἐνοικιάσεως εἴτε δι' ἐπιστατοφυλάκων, κατὰ τὰ περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου ρητίνης εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁριζόμενα.

Ὑλοτομία ἐπὶ ἡλαττωμένῳ μισθώματι, φόρῳ ἢ ἀτελεῖς.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων, κωμοπόλεων ἢ πόλεων κάτω τῶν 10.000 κατοίκων δικαιούνται μετὰ λήψιν ἀδείας ὑλοτομίας νὰ ὑλοτομῶσιν ἐκ δασῶν δημοσίων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὡς ἄνω χωρίων, κωμοπόλεων ἢ πόλεων, οἰκοδομήσιμον ξυλεῖαν ἢ καυσόξυλα καὶ θάμνους πρὸς ἀσβεστοποιεῖν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου, κωμοπόλεως ἢ πόλεως ὡς ἄνω κειμένων, ἐπὶ κατάβολῃ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ πίνακος διατιμῆσεως καθοριζομένου μισθώματος. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δικαιούνται νὰ ὑλοτομῶσι τὰ αὐτὰ προϊόντα ἐκ τῶν αὐτῶν δασῶν, ἐὰν ἡ παραγωγικὴ αὐτῶν δυναμικότης εἶναι πρὸς τοῦτο ἐπαρκής, καὶ οἱ κάτοικοι γειτονικῶν χωρίων, ἐφόσον εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν δὲν ὑπάρχει δάσος ἢ τὸ ὑπάρχον εἶναι ἀκτάλληλον, ἀμφοτέρω δὲ οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν.

2. Εἰς χωρία, κωμοπόλεις ἢ πόλεις κάτω τῶν 10.000 κατοίκων, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν δάση πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων εἰς καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσόξυλων ἢ θάμνων διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ γειτονικῶν δασῶν εὐρισκομένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δασαρχείου, ἐφόσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκούσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου ταῦτα εὐρίσκονται.

3. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὑλοτομία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς μὴ δημόσια δάση, ἐπὶ κατάβολῃ φόρου μὲν ἢ οἰκοδομήσιμος ξυλεῖα καὶ τὰ πρὸς ἀσβεστοποιεῖν καυσόξυλα ἢ θάμνοι, ἀτελῶς δὲ τὰ πρὸς θερμανσιν τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου δασοκτῆμονος.

Ἄρθρον 11.

1. Ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται κατόπιν ἀτελοῦς ἀδείας.

α') Ξυλεῖα ὑλοτομουμένη ὑπὸ τῶν κατοίκων χωρίων ἢ κωμοπόλεων μὲ πληθυσμὸν κάτω τῶν 3.500 κατοίκων ἐκ δασῶν τῆς περιφερείας τῶν ἢ παρακειμένων τοιούτων μετ' ἐγγραφῶν ἐγκρίσιν τοῦ δασοκτῆμονος, ἐφόσον τὸ δάσος δὲν εἶναι δημόσιον καὶ χρησιμοποιοῦμένη ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ τῆς κωμοπόλεως, ἐφόσον οἱ κάτοικοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία τῶν βεβαιούται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρμοδίας κοινοτικῆς ἀρχῆς.

β') Ξυλεῖα, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀσβεστοποιεῖν χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα ἀποκλειστικῶς εἴτε πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, οἱ ὁποῖοι ἔπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, εἴτε πρὸς ἐπισκευὴν πλοίων παθόντων ἐκ ναυαγίου.

γ') Ξυλεῖα, καυσόξυλα ἢ θάμνοι δι' ἀσβεστοποιεῖν χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφόσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσεως ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν θρανίων, πινάκων καὶ λοιπῶν ὀργάνων ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων.

δ') Ξυλεῖα, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀσβεστοποιεῖν ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν δασοκτητῶν ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων κοινοτήτων.

2. Οἱ καταδικασθέντες διὰ παραβάσεις τῶν περὶ πυρκαϊᾶς δασῶν διατάξεων νόμων δὲν δύνανται νὰ ὑλοτομήσωσιν ἀτελῶς οἰκοδομήσιμον ξυλεῖαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπὶ πέντε μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδίκης, ἐὰν καταδικάσθῃσιν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ τρία δὲ ἔτη ἐφόσον πρόκειται περὶ ἀρμοδίως κληθέντων καὶ ἀνατιτολογήτως μὴ μεταδάντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρον 12.

Ἀτελεῖς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομία.

1. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται.

α) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι ὅταν προορίζωνται δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος καὶ μεταφέρονται δι' οἴουδ' ἂν ποτὲ μέσου ἐντὸς τοῦ δασαρχείου.

β) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν μεταφέρονται δι' οἴουδ' ἂν ποτὲ μέσου θαλασσίως ἢ διὰ ξηρὰς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ τριακοσίων ὀκάδων ἢ διὰ μίαν ἀμάξην συρμένης διὰ βοῶν ἢ βομβάλων, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δασαρχείου εἰς ὃ συνελήγησαν, ἢ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ, λαμβανομένη μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ἐπιθεωρητοῦ καὶ συμβουλίου δασῶν, καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν συνορεύοντος δασαρχείου, καὶ πωλοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδίων συλλεκτῶν δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων ἢ εἰς ὑπαίθρια κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἀγγειοπλαστεῖα, ἐλαιοτριβεῖα, τυροκομεία, ἀρτοκλιδάνους, ἀμύκας, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεως φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων, σησαμελαιοτριβεῖα, στραγαλοποιεῖα, βυρσοδεψεία καὶ λοιπὰς ὁμοίας φύσεως ἐγκαταστάσεις. Προκειμένου ὅμως περὶ χρήσεως τῶν καυσόξυλων ἢ θάμνων τούτων εἰς ἐργοστάσια, ἀσβεστοκαμίνους, συστηματικὰ κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἄλωνιστικὰς μηχανάς, ἀτυπώλια διὰ τὴν θερμανσιν τῶν ἀτμολεβήτων καὶ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσιν, ὅπως ἐξακριβῶς καὶ μόνον ὅταν εἰς τὰ δάση τῶν πέριξ χωρίων ὑπάρχουν πλεονάσματα καυσόξυλων ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, δύναται ἡ τοιαύτη χρῆσις νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γεν. Διοικητοῦ μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ἐπιθεωρητοῦ καὶ συμβουλίου δασῶν, ἐπὶ κατάβολῃ μισθώματος μὲν ὁρι-

ζομένου υπό του Υπουργού Γεωργίας ή Γενικού Διοικητού, έφόσον τὰ καυσόξυλα ή οί θάμνοι προέρχονται εκ δημοσίων ή αναμιξ εκ δημοσίων και μη δασών, φόρου δε έφόσον τὰ καυσόξυλα ή οί θάμνοι προέρχονται εκ μη δημοσίων δασών.

γ) Γεωργικά έργαλεία εν γένει (ιδία άροτρα, διχάλαι, στυλιάρια), υπορθώματα άμπέλων, βέργαι περιελίξεως κηπουρικών φυτών, ξυλεία προς κατασκευήν κλιμάκων συλλογής έλαιονάκρου, προς περιφραξίν πομυνοστασίων και καταφυγίων τών ζώων, κήπων, άμπέλων ή άγρών, δρομάρια και ράβδοι προς αποξήρανσιν καπνού, πάσσαλοι προς διευθέτησιν χειμάρρων ή προς προστασίαν γεωργικών κτημάτων, πλαγινα έξαρτήματα βοαμαξών και όβελοι κατά τās έορτάς του Πάσχα, έφόσον πάντα χρησιμοποιούνται δια τās ιδίας τών ύλοτομούντων ανάγκας.

δ) Σχινόφυλλον, κηλίδια, άνθη φιλόρας, λιγδόεργαι και ξηροί κώνοι πύκνης. Τὰ προϊόντα όμως ταύτα ως και τὸ σχινάλευρον μεταφερόμενα δια ξηρᾶς ή δια θαλάσσης εκτός του δασαρχείου, εις δ συνελέγησαν, υποβάλλονται εις πληρωμήν μισθώματος μὲν έφόσον προέρχονται εκ δημοσίων δασών, φόρου δε έφόσον προέρχονται εκ μη δημοσίων δασών ή κτημάτων.

ε) Τὰ εντός κήπων, αυλών, έλαιώνων και άμπέλωνων φυόμενα οιαδήποτε δένδρα.

στ) Τὰ εντός γεωργικῶς ή δασοκομικῶς καλλιεργουμένων εκτάσεων φυόμενα είτε όπωροφόρα ή καρποφόρα είτε τεχνητῶς φυτευθέντα είτε αὐτοφυή οιαδήποτε μεμονωμένως φυόμενα δένδρα. Τὰ αὐτοφυή όμως ταύτα δένδρα έφόσον διατίθεται προς έμπορίαν ύλοτομούνται κατόπιν έγκρίσεως τῆς δασικῆς άρχῆς και επί καταβολῇ δασικοῦ φόρου.

2. Άστυνομικαί δασικαί διατάξεις τών δασαρχών εκδιδόμεναι έγκρίσει του Υπουργού Γεωργίας ή Γενικού Διοικητού, μετά γνώμην του επιθεωρητοῦ και συμβουλίου δασών, δύνανται δια λόγους δασοπονικούς, προστατευτικούς, τουριστικούς, αίσθητικούς και εν γένει κοινῆς ωφέλειας νά ρυθμίσουν ή περιορίσουν μέχρι πλήρους απαγορεύσεως κατά χῶρον, χρόνον και τρόπον ως και κατά ξυλνόμενα χωρία, κομπούλεις και πόλεις πᾶσαν άνευ άδείας ύλοτομίαν, συλλογήν ή κατασκευήν δασικών προϊόντων κατά τās διατάξεις του άρθρου τούτου ως και τήν ύλοτομίαν, κλάδευσιν ή εκρίζωσιν παντός δένδρου, θάμνου, φρυγάνου και χόρτου φυομένων εντός γεωργικῶς ή δασοκομικῶς καλλιεργουμένων εκτάσεων, χορτολιβάδων, μερικῶς δασοσκεπῶν εκτάσεων και δασών δημοσίων ή μη. Αί ως άνω ύλοτομίαι και κλαδεύσεις δύνανται ν' άφορῶσι και δένδρα δασοστοιχιῶν, δημοσίων ή μη.

Τοπικαί άτέλειαι

Άρθρον 13.

1. Άτελῶς και άνευ άδείας ύλοτομούνται, συλλέγονται ή κατασκευάζονται :

α) Η ξυλεία, οί ξυλάνθρακες και τὰ προς άσβεστοποιίαν καυσόξυλα ή θάμνοι, έφόσον απολαμβάνονται εις τās έπαρχίας Κυθείου και Οιτύλου εξ άγνωρισμένων μη δημοσίων δασών, μερικῶς δασοσκεπῶν εκτάσεων και δένδρων (δασικῶν ή μη), και προορίζονται δια τās ιδίας ανάγκας ή και επιτόπιον κατανάλωσιν.

β) Τὰ εις τήν Έπτάνησον απολαμβανόμενα και μεταφερόμενα δασικά προϊόντα, εκτός εάν πρόκειται περι ύλοτομίας δάσους ή μερικῶς δασοσκεπῶν εκτάσεως, όποτε δέν καταβάλλεται μὲν επίσης φόρος ή μισθώμα, απαιτεῖται όμως άτελής άδεια τῆς δασικῆς άρχῆς. Τὰ δια θαλάσσης όμως εκτός τῆς Έπτάνησου μεταφερόμενα δασικά προϊόντα υποβάλλονται εν τοῖς τελωνείοις εις τήν καταβολήν του εν τῷ πίνακι διατιμῆσεως αναγραφομένου δασικοῦ φόρου ή μισθώματος, έφόσον προέρχονται εκ μη δημοσίων ή δημοσίων δασών, μερικῶς δασοσκεπῶν εκτάσεων και κτημάτων.

γ) Δια τās ύλοτομίας τῆς παραγράφου ταύτης ισχύουν ὅσον άφορᾷ τās δυνάμεναι νά εκδοθῶσιν άστυνομικᾶς δασικᾶς διατάξεις τὰ υπό τῆς παραγρ. 2 του άρθρου 12 του παρόντος νόμου ὀριζόμενα.

2. Τὰ εν Άθῶ παραγόμενα δασικά προϊόντα απαλλάσσονται του δημοσίου φόρου. Τὰ εκτός όμως τῆς Χερσονήσου του Άγίου Όρους Άθῶ δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς εκτάσεις και μη πεδινὰ χορτολιβάδα τών Μονῶν του Άγίου Όρους υπάγονται εις τās αὐτάς διατάξεις, ὅφ' ἃς τελούν τὰ τών λοιπῶν άγαθοεργῶν ιδρυμάτων τῆς Χώρας.

Γενικαί άτέλειαι.

Άρθρον 14.

1. Ο άναπτύξας οιογήποτε δάσος επί ιδίου εδάφους απαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς παντός δημοσίου δασικοῦ φόρου δια πᾶν δασικόν προϊόν προερχόμενον εκ του οὗτω δασωθέντος εδάφους επί χρονικόν διάστημα ἴσον προς τὸν περίτροπον χρόνον καθοριζόμενον υπό του Υπουργού Γεωργίας ή Γενικού Διοικητοῦ μετά γνώμην του άρμοδίου δασάρχου, επιθεωρητοῦ και συμβουλίου δασών. Επὶ τούτοις χορηγεῖται άδεια ύλοτομίας άτελής, ὅπου ή λήψις άδείας απαιτεῖται κατά τās κειμένας διατάξεις.

2. Η εκρίζωσις άγριελαιῶν προς σκοπὸν μεταφυτεύσεως και έμβολιασμοῦ, ενεργεῖται άτελῶς και άνευ άδείας μὲν τῆς δασικῆς άρχῆς, έφόσον πρόκειται περι μη δημοσίων δασών και μερικῶς δασοσκεπῶν εκτάσεων, πάντως όμως μετ' έγκρίσιν του οικείου δασοκτήμονος, κατόπιν άτελοῦς δε άδείας τῆς δασικῆς άρχῆς, έφόσον πρόκειται περι δημοσίων δασών και μερικῶς δασοσκεπῶν εκτάσεων.

3. Δασικά προϊόντα παραγόμενα ως προϊόν βιομηχανικῶν έργοστασίων δια μηχανικῆς επεξεργασίας ή δια χημικῆς αποστάξεως καυσόξυλων απαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς μισθώματος ή δημοσίου δασικοῦ φόρου. Δια τήν λειτουργίαν όμως τών τοιούτων έργοστασίων τὰ ὅπωςδήποτε χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα πρέπει νά προέρχονται εξ ύλοτομίας ενεργηθείσης βάσει άδείας ύλοτομίας.

4. Απαγορεύεται ή εντός έργοστασίων μετατροπή νομίμως αποληφθέντων δασικῶν προϊόντων εις ἕτερα τοιαῦτα άνευ καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ του δημοσίου δασικοῦ φόρου ή μισθώματος του άρχικῶς αποληφθέντος δασικοῦ προϊόντος και του εκ μετατροπῆς προερχομένου τοιούτου.

Στρεμματικῶς δασικὸς φόρος.

Άρθρον 15.

1. Οί ιδιοκτήται ή διακάτοχοι δασῶν υποχρεοῦνται προς κάλυψιν τών δαπανῶν επιτηρήσεως αὐτῶν εκ μέρους τών δημοσίων δασικῶν ὀργάνων και έφόσον συλλέγουν ή ύλοτομούν εκ τών δασῶν δασικά προϊόντα προς έμπόριον νά καταβάλλουν ετησίως στρεμματικόν φόρον δι' ὅλόκληρον τήν έκτασιν του εδάσους των, συνιστάμενον εις λεπτά τριάκοντα κατά στρέμμα. Ο οὗτω καταβαλλόμενος στρεμματικὸς φόρος εν σύθεμιξ περιπτώσει δύνανται νά υπερβῇ τὸ δωδέκατον τῆς κατά τὸν πίνακα διατιμῆσεως συνολικῆς τιμῆς χοηδρικῆς πωλήσεως τών καθ' ἑκάστον έτος απολαμβανομένων προς έμπορίαν δασικῶν προϊόντων.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Άρθρον 16.

Καταργοῦνται.

α) Του νόμου 4173 «περι δασικοῦ κώδικος» τὰ άρθρα 104, ως τούτο έτροποποιήθη υπό του άρθρου 67 του Νόμου 4687 «περι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 4173» και του άρθρ. 8 του Α. Ν. 1460)1938 «περι αἰξήσεως τῆς παραγωγῆς δασικῶν καυσίμων ὑλῶν κλπ.», 105, 106, 107 ως τούτο έτροποποιήθη υπό του άρθρου 33 του Ν. 4687 και του άρθρου 10 παραγρ. 7 του Ν. 5263 «περι αὐθεντικῆς έρμηνείας κλπ.» 108, 109 ως τούτο έτροποποιήθη υπό του άρθρου 34 του Ν. 4687, 110, 112, 114 ως τούτο έτροποποιήθη δια του άρθρου 10 του Α. Ν. 1460)1938, τὰ άρθρα 115, 116, 116α ως τούτο προσετέθη δια του άρθρου 12 του Ν. 5263, 117, 118, 119, 120 ως τούτο έτροποποιήθη υπό του άρθρου 14 του Ν. 5263, 121 ως τούτο έτροποποιήθη υπό του άρθρου 36 του Ν. 4687, 122 ως τούτο έτροποποιήθη υπό του άρθρου

37 του Ν. 4687, και των άρθρ. 10 και 13 του Ν. 5263, 123 ως τουτο τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παραγρ. 4 του Ν. 5263, 124 ως τουτο τροποποιήθη υπό του άρθρου 38 του Ν. 4687 και του άρθρ. 11 του Α. Ν. της 3—6—1935, 125, 126, 127 ως τουτο τροποποιήθη υπό του άρθρου 39 του Ν. 4687, 128 ως τουτο τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παραγρ. 5 και 6 του Ν. 5263, 129, 130 παραγρ. 1, αϊ παραγρ. 1, 2 και 6 του άρθρου 176 του Ν. 4173 «περί δασικού κώδικος ως τροποποιήθη υπό των άρθρων 48 Ν. 4687, 7 Ν. 5698, 4 παράγρ. 1 του Α. Ν. 1460)1938 και του άρθρου 9 παρ. 1 του Α. Ν. 1627)1939 «περί δασικών συνεταρισμών».

β) Τὰ άρθρα 1 και 9 του Α. Ν. 1460)1938.

γ) 'Ο Νόμος 5485)1932 «περί αύξομειώσεως ρητινοσυλλογής δημοσίων δασών».

δ) Τὸ ἄρθρον 142 τοῦ δασικοῦ κώδικος. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιβαλλόμενον ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ καταργηθέντος ταμείου δασῶν 20 ο)ο ἐπὶ μισθώσεως δημοσίων δασῶν εἰσπράττεται μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μόνον διὰ τὰς μισθώσεις ἢ ἐγκρίσεις ὑλοτομιῶν τὰς γενομένας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ μέχρι πλήρους πραγματοποιήσεως αὐτῶν. Αἱ στήλαι τοῦ πίνακος διαιτηρίσεως 1939—40 μισθώματων δημοσίων δασῶν καὶ ποσοστοῦ 20 ο)ο ὑπὲρ τοῦ καταργηθέντος ταμείου δασῶν συμπύσσονται εἰς μίαν στήλην μισθώματος περιλαμβάνουσαν τὰ ἐπὶ μέρους ποσὰ τῶν καταργουμένων στήλων.

Ἀκροτελεύτῃ διατάξει.

Ἄρθρον 17.

1. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς ΜΖ' Συνεδριάσεως τῆς 29 Δεκεμβρίου 1939 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσα αὐτῶ :

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀκούσαν τῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐγκρίνει, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ δασῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τῶν ἐπιδικωμένων ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1700)1939 «περί δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων», ὡς οὗτος τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται, νὰ προκαταβάλλῃ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ ἀπολήψει καὶ ἐκ τῶν διαθέσιμων αὐτοῦ, τὰ ἐκαστοτε ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὰ ἀρμόδια Γεωργικὰ Ταμεῖα».

2. Ἡ παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 1700)1939 «περί δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω πόροι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν παρ. 1 ἄρθρου 1 προβλεπομένου Β. Διατάγματος τοῦ ἀναθέντος εἰς τὸ Γεωργικὸν Ταμεῖον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προβλεπομένων ἔργων, εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν ὀργάνων διὰ λογαριασμὸν τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ταμείων, εἰς τὰ ὅποια ἀποδίδονται ἀπ' εὐθείας ὑπ' εὐθύνη των κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν οἱ κατὰ τὴν παραγρ. παύτην πόροι βεβαιούνται καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται προκειμένου καὶ περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰδικῶν φόρων περὶ ὧν ἡ ἐπομένη παράγραφος 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ πάντων γενικῶς τῶν πόρων τῶν Γεωργικῶν Ταμείων τῶν Νομῶν.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1700)1939 «περί δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» προστίθεται παράγραφος 8 ἔχουσα οὕτω :

«Αἱ ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Γεωργικῶν Ταμείων εἶναι ἐγκλητὰ πρὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δυναμένου νὰ ἀποδέχεται, τροποποιῇ ἢ ἀρρρίπτῃ αὐτὰς ὁριστικῶς μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου δασῶν». Τούτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς

λοιπὰς ἀποφάσεις τῶν Γεωργικῶν Ταμείων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ κεντρικοῦ ταμείου γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ δασῶν.

4. Προκειμένου περὶ λήψεως ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ νομοῦ διὰ δασικὰ ἢ κτηνοτροφικὰ ζητήματα τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Α. Ν. 721)1937 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α. Ν. 574)1937 κλπ.» Ἐπιθεωρητὴν δασῶν ὡς μέλος τοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἀναπληρῶν ὁ ἀρμόδιος δασάρχης.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, ἐπὶ ἐπαιγουσῶν περιπτώσεων ἢ ὅπου ἤθελε κριθῇ ἀσύμφορος ἢ δι' ἐργολαβίας ἐκτελέσεις τῶν κατὰ τὸν Ἀν. Νόμον 1700)1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» ἔργων καὶ κατασκευῶν, νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπολογιστικῶς δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τοῦτο ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγκρίσιν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν τῶν καὶ διὰ τὰ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐκτελούμενα δι' αὐτεπιστάσεως ἔργα ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 826)1937 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ διὰ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ μισθώσεως» καὶ τοῦ Α. Ν. 1441)1938 «περὶ ἐκτελέσεως ἀναδασώσεων καὶ δασικῶν ἔργων καὶ περὶ ἐκμεταλλεύσεων δασῶν».

6. Ἀπὸ τῆς ἀναθέσεως τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς καθηγητὴν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Α. Ν. 574)1937, συνιστᾶται μία εἰσέτι θέσις Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν εἰς ἣν τοποθετεῖται μὲ τὸν δν κέντηται βαθμὸν καὶ μισθὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὁ μέχρι τότε Διευθυντὴς Δασῶν, τῆς ταιαύτης τοποθετήσεως τοῦ λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ Νόμου. Ἡ θέσις αὕτη καταργεῖται ἅμα τῇ δι' οἰονδήποτε λόγον ἐξόδῳ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου τούτου.

7. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 2010)1939 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως κλπ. καὶ συμπληρώσεως ἐνίων συνταξιοδοτικῶν διατάξεων» δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1925)1939 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Α. Ν. 574)1937 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» προβλεπόμενον ἐπὶ συμβάσει ὑπάλληλον.

8. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1940, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τοὺς ξυλάνθρακας, τὰ καυσόξυλα καὶ θάμνους, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ καθορισθῶσι τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΔΑΣΙΔΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)
Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2209. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ χορηγώσεως ἄλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ ἐκ τῶν ἀλυκῶν τοῦ Κράτους χορήγησις ἄλατος ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ ἐπιτρέπεται μόνον: α') πρὸς ἄλλισιν βρώσιμων ἐλαίων καὶ κίτρων προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, β') πρὸς παρασκευὴν ἐν τῇ Χώρα ἀλιπάστων ἰχθυερῶν καὶ γ') πρὸς παρασκευὴν βιομηχανικῶν προϊόντων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον χορήγησις ἄλατος ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις καὶ χορηγεῖ τοῦτο διὰ σχετικῶν ἀποφάσεων του.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, προκειμένου νὰ ἀποφανθῇ περὶ χορηγήσεως ἄλατος, δύναται νὰ προκαλῇ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου μὲν Ἀλυκῶν προκειμένου περὶ τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τοῦ Γενικοῦ δὲ Χημεῖου τοῦ Κράτους προκειμένου περὶ τῆς περιπτώσεως γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρήσεις παρεχομένου ἄλατος καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

2. Αἱ δαπάναι ζυγίσεως, παραλαβῆς, μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκεύσεως ἐαρύνουσι τὸν παραλήπτην τοῦ ἄλατος.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παραλαμβάνων ἄλας ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τήν, δι' ἣν προορίζεται τοῦτο, χρῆσιν.

2. Ὁ παραλαβὼν τὸ ἄλας καὶ μὴ χρησιμοποιήσας τοῦτο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τήν, δι' ἣν προορίζετο, χρῆσιν ἢ διαθέσας τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ποσότητος πρὸς τρίτους, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀλοκλήρου τῆς διαφορᾶς μετὰξὺ τῆς τιμῆς εἰς ἣν ἐχορηγήθη αὐτῷ τὸ ἄλας καὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης χορηγήσεως ἐπωλεῖτο τοῦτο ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Μονοπωλίου καὶ εἰς προσαυξήσιν τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ μέχρι τοῦ τριπλασίου αὐτῆς. Ἡ ἐν λόγῳ διαφορὰ τιμῆς ὑπολογίζεται ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς χορηγηθείσης ποσότητος ἄλατος.

3. Ὡσαύτως εἰς πληρωμὴν τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον διαφορᾶς τιμῆς καὶ προσαυξήσεως ὑπόκειται καὶ ὁ λαθραίως ἐπανεισάγων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλαίας, κίτρα ἢ ἄλλα προϊόντα, πρὸς παρασκευὴν τῶν ὁποίων εἶχε χορηγηθῇ ἄλας ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ, ἢ ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ὁποίων ἐπιστρέφεται μέρος τῆς καταβληθείσης ὀφείας τοῦ ἄλατος κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 7 ειδικώτερον ὁριζόμενα.

4. Ὁ παραβάτης τῶν διατάξεων τῶν προηγούμενων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου στερεῖται ὡσαύτως προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς τῆς δυνατότητος προμηθείας ἐκ τῶν ἀλυκῶν τοῦ Κράτους ἄλατος ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ ἢ τῆς ἐπιστροφῆς

μέρους τῆς τιμῆς τοῦ ἄλατος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἀγοράζων παρὰ τρίτου ἄλας ἐν γνώσει ὅτι τοῦτο ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν πωλητὴν δι' ὠρισμένην χρῆσιν ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ, εἶναι ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλοκλήρον ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαφορᾶς τιμῆς καὶ προσαυξήσεως.

Ἄρθρον 5.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ἰδιαιτέρᾳ ἐν τῷ νόμῳ ποινὴ, τιμωροῦνται τῇ ἐγκλήσει τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου διὰ προστίμου 1.000—20.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος διαφορὰ τιμῆς μετὰ τῆς προσαυξήσεως ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ὑπόχρεον καὶ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνον δι' ἀποφάσεων τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου τῆς περιφερείας ἐν ἣ ἔλαβε χώραν ἡ παράβασις.

2. Κατὰ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποφάσεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιτρέπεται, ἐντὸς 15θήμερου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των, ἡ ἀσκήσις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἐκδικαζομένης ὁριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς κατὰ τὰς ἰσχύουσας περὶ τοῦ Δικαστηρίου τούτου διατάξεις.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πράξεώς του, εἰς περίπτωσιν μὴ ἀσκήσεως ἐμπροθέσμου προσφυγῆς ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων ὁ Οἰκονομ. Ἐφορος προβαίνει εἰς βεβαίωσιν τῆς ἐπιβληθείσης κατὰ τ' ἀνωτέρω διαφορᾶς τιμῆς καὶ τῆς προσαυξήσεως αὐτῆς, εἰσπραττομένων ἀμφοτέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνισχύσεως τῆς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων, εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ὁποίων χρησιμοποιεῖται τὸ ἄλας ὡς πρώτη ὕλη, χορηγείται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν Ἀλυκῶν τοῦ Κράτους ἄλας ἐπὶ πληρωμῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς ἐκάστοτε κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος καθοριζομένης τιμῆς.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἐξαγωγῇ τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων ἐπιστρέφεται εἰς τὰς οἰκείας βιομηχανίας ποσοστὸν μέχρις ἐνενηήκοντα τοῖς ἑκατὸν (90 ο/ο) ἐπὶ τῆς καταβληθείσης ὡς ἄνω τιμῆς τοῦ ἄλατος τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς παρασκευὴν τῶν ἐξαγομένων προϊόντων.

3. Ἡ διάταξις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν ἄλλῃ συντετηρημένα λαχανικά (τουρσιὰ) τὰ ἐξαγόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

4. Ὅμοιος ἐπιτρέπεται ὅπως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους καὶ διατυπώσεις καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ χορηγῆται ἄλας εἰς βιομηχανίαν χρησιμοποιούσαν τοῦτο ὡς πρώτην ὕλην πρὸς παρασκευὴν προϊόντων καὶ ὕλων χρησίων διὰ τὴν κρατικὴν ἄμυναν ἢ προστασίαν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ὡς καὶ πρὸς παρασκευὴν καυστικοῦ καὶ ὀρθρακικοῦ νατρίου, ἐπιστρεφόμενου ἐπίσης ποσοστοῦ μέχρις ἐνενηήκοντα τοῖς ἑκατὸν (90 ο/ο) ἐπὶ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

*Περὶ συνθέσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου
Ταχυδρομικῶν ἐνσήμων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1814 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ταχυδρομικῶν ἀνταποκρίσεων Νόμων», προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 524) 1939, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον Μόνον.

Ἄρθρον 8.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθορίζονται τὰ τῶν ἀναλογιῶν τοῦ ὡς πρὸς ἐκάστην τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων χρήσεων ἀναγκαίου ἄλλοτος, τὰ τῶν ὅρων προϋποθέσεων καὶ διατυπώσεων καθ' ὅς ἐνεργεῖται ἡ χορήγησις ἄλλοτος ἐπὶ ἡλαττωμένη τιμῇ, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν παραλαμβανόντων αὐτὸ παραγωγῶν ἐμπόρων, βιομηχανῶν, κτηματικῶν, συλλόγων ἢ συνεταιρισμῶν, τὰ τῶν παρασχεθησομένων ἐγγυήσεων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται, μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῶν δι' αὐτοῦ προβλεπομένων Β. Διαταγμάτων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἤδη ἐκδοθέντα ταῦτα καθ' ὅς σημεῖα δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΗ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

1. Τὸ παρὰ τῇ Κεντρικῇ ΤΤΤ. Ὑπηρεσίᾳ Γνωμοδοτικῶν ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐνσήμων Συμβούλιον, ἀπαρτίζεται :

α) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐκμεταλλεύσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ τοῦ Τμηματάρχου Π Τμήματος Ταχυδρομικῆς Ἐκμεταλλεύσεως.

γ) Ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

δ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Ἀθήναις «Ἑλληνικῆς Φιλοτελικῆς Ἑταιρείας», τῆς «Ἐνώσεως Γραμματοσημοφίλων τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῆς «Φιλοτελικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν», ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν Ὁργανώσεων τούτων.

ε) Ἐξ ἐνὸς ἐμπόρου γραμματοσήμων, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

στ) Ἐκ δύο ἰδιωτῶν, ἐκ τῶν ἐχόντων ἐγκύψει εἰς τὰ φιλοτελικά ζητήματα, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

2. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α—γ καὶ ε—στ μέλη, ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληροῦνται ὑπὸ ἐιδικῶν ἀναπληρωτῶν, ὀριζομένων δι' ἀποφάσεων τῶν οἰκειῶν Ὑπουργῶν, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον δ' ὑπὸ ἐτέρων προσώπων ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχῶν Φιλοτελικῶν Ὁργανώσεων.

3. Τῶν συνεδριάσεων τῶν Συμβουλίων δύνανται γὰ μετέωσι καλούμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἄνευ ὅμως δικαιώματος ψήφου, καὶ ἕτερα πρόσωπα ἐιδικά, τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ ἤθελε κριθῇ ἀναγκαία εἰς ἐιδικὰς περιπτώσεις.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ' ὅς

ΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ